

Index materiarum

- est. 2107. A. glo. duodecim.
 Aetas senilis ad quid prodest. 236. E.
 Aetatis excusatio nō est aduersus p̄cepta
 legū. 574. B. §. sed vt. l. auxilium. de mi.
 Aetatis infirmitate captus non semper re-
 stituitur. 557. C. §. fin autem. l. minor au-
 tem. de mino.
 Aetatis lubrico parcitur. 245. A. §. eis. l. i.
 de eden.
 Aetatis miseratione p̄œnā minuit iudex.
 573. C. §. in delictis. l. auxiliū. de mino.
 Aetatis ratio habenda est. 631. B. l. licet. de
 arbi.
 Aetatis cum venia nihil habet commune
 delictū. 559. B. §. quid enim. in prin. tex.
 Aetates ætimātū singulorū. 319. C. D. gl.
 cū iuuene. §. modus. l. 8. de trāsactionib.
 Aetates hominum diuersum habent ter-
 minum. 329. D.
 Aeternum. 993. D.
 Affectare nō debet quis id in quo vel in-
 telligit vel intelligere debet suam infir-
 mitatē aliis periculosam. 1059. E. 1060.
 A. §. mulionem. l. idem iuris. ad. l. Aquil.
 Affectata nocēt, nō ambitiosē verò quēsi-
 ta, psūt. 224. B. C. gl. 2. §. fi. l. ij. si q̄s cau.
 Affectio excusat. 414. C. §. interdum. ibi,
 nam si. l. 3. de neg. gest.
 Affectionis par causa suspicionem tollit.
 105. B. gl. coniunctam. §. fin. si paterfa. de
 adop. &. 2123. B. §. de vno. l. non solum.
 de ritu nupt.
 Affectionis ratio habetur in iudiciis bonę
 fidei. 281. B. gl. 3. l. fideiūfforis. de pac.
 Affectionis ratio habēda. 1800. CD. in tex.
 l. seruus. de ser. expor. &. 1801. B. in gl.
 Affectus) Conamen punitur, licet non se-
 quatur effectus. 119. B. C. glo. 3. l. si quis.
 de re. di.
 Affectus animi cuiusq; æstimandus. 1966.
 B. ad prin. l. quis sit. §. illud. de æd. l. edic.
 Affectus cōsideradus est. 887. B. §. suffi-
 ce. in prin. tex. l. arborib. in fi. de vsufru.
 Affectus nullus vincit paternū. 379. E. glo.
 pe. l. non solum. de procurato.
 Affectus operi tuo nomen imponit. 2198
 C. glo. donandi. l. sed si. de dona. inter
 virum & vxorem.
 Affect⁹ punitur licet nō sequatur effectus.
 331. D. in fine gl. 3. §. bestias. l. i. de postu.
 Affectus punitur licet non sequatur effe-
 ctus, quādo lex solum affectum siue ef-
 fectum considerat. 468. B. l. & generali-
 ter. §. i. de calum.
 Affectus ratio in bonæ fid. iud. habenda.
 1673. C. D. l. cum seruus.
 Affici quandoque in bonam partem acci-
 pitur. 1801. A. glo. affici.
 Affinitas cessat causa cessante. 371. C. in
 margine.
 Affinitas dicitur inter sp̄osos & coniuges,
 sed ī propriè. 1316. E. 1317. A. gl. affinitas.
 Affinitas pr̄sēs quādoq; inspicitur: vnde
 licet quis nō possit esse testis vxoris fra-
 tris viuētis, tainē secus si vidua est: quia
 affinitas est soluta. 334. C. in mar.
 Affinitas renūtiata. 2061. C. gl. renuntiata
 Affirmās aliquid debet illud pbare. 437
 D. glo. fi. l. eum actum. de neg. gest.
 Affirmans probare tenetur. 2069. B. C. gl.
 i. l. 2. de proba.
 Affirmans se sapientem, sibi pr̄iudicat.
 177. D. glo. i. l. hoc edicto. quod quisq;
 iuris. &c.
 Affirmantibus duobus magis creditur,
 quā decem negantibus. 644. D. gl. fi.
 §. si plures. l. diem. de arb.
 Affirmationi suę quandoq; creditur. 594.
 C. glo. 2. l. item ei. ex qui. cau. ma.
 Afflictus in vno relevatur in alio. 2127. E.
 l. iure. de iur. do.
 Afflīcto datur afflictio. 2006. B. glo. fin. l.
 si seruus. de euīt.
 Afflīctio non est danda afflīcto. 147. D.
 glo. i. l. diuus. de offi. pr̄esi.
 Afflictiones duas habere quis potest.
 2006. A. B. sic afflictio datur afflictio. gl.
 fi. l. si seruus. de euīt.
 Agere cū aliquo, est eū facere reū, & cum
 cōuenire. 1272. B. C. l. ait pr̄etor. in prin.
 Agere id est actu vti. 1152. B.
 Agere id est tractare. 1985. C. glo. agitur.
 Agere iudicati tribus casibus potest pro-
 curator. 365. D.
 Agere non potest, qui est in potestate alie-
 na. 279. E.
 Agere non videtur qui fecit ne vincere
 posset. 2022. C. glo. i. l. si ideo.
 Agere quandoque id est defendere. 242.
 E. & 448. E.
 Agere nō potest fraudis conscius. 447. A.
 Agere quod potest quis, & per procura-
 torem facere potest. 356. D. glo. fin. l. i. de
 procura.
 vbi Agit quis, ibi defendere tenetur. 686
 C. l. qui non de iud.
 Agi dicitur quid in iudicio, fieri vero, ex-
 tra. 405. D.
 Agi id est peragi. 795. D.
 non Agit qui paterna amicitia gerit. 461.
 E. glo. 2. l. is qui. de neg. gest.
 Agitur in subsidium quod alias nō agere-
 tur. 367. C. l. actoris. de procur. in gl. r.
 semper necessitas probandi incubit ei qui
 Agit. 2077. C. l. verius. de proba.
 Agi aliud non debet, & aliud agi simulari.
 267. A. §. dolo. l. iurisgen. de pact.
 Agitur iterum, si prima actio fuit incom-
 petens. 1987. E. glo. iterum.
 Ago vt agas. 1882. B. C. §. messem.
 Agens ante diem male agit. 928. C. §. deni-
 que. l. i. quando di. vſus fru. leg. ce. Vide
 supra Aetio, actor, actus.
 Agens, id est creditor. 2078. A. B. glo. a-
 gentem.
 Ageris probare debet, nō possidens. 2075
 A. l. quidam. in sum.
 Agentis interesse habetur in confessio. &
 negato. 1027. B. §. in confessoria.
 Agnationis ius pacto dirimi non potest.
 296. C. l. ius.
 Agnationis ius sententia tollitur, & iura-
 mento. 294. E.
 Agri vētigales. 879. C. in margi.
 ḷyavō. ḷerīa. id est munus cōstituēdi des-
 gnādiq; certaminis. 1135. A. §. Neratius.
 Album pr̄etoris corrūpens punitur. 167.
 A. B. l. si quis.
 Alea, id est dubius euentus. 1728. C. ali-
 quando.
 Alea non emitur. 1777. E. 1778. A. l. cum
 hereditatem. de here. vel act. vend.
 Alfenus Varus. 60. E.
 Alia dictio, impropriè ponitur quandoq;.
 555. B.
 pactum de non Alienando rem propriā,
 non valet. 311. A. l. nemo.
 Alienās hodie periculum functionum in
 se recipere tenetur, si ille in quem trans-
 fertur, non sit idoneus. 300. C.
 Alienare in dubio non p̄esumitur quis ea
 quā possidet. 1953. D. l. sicut. quibus mo.
 pign. vel hypo. sol.
 Alienare potest minor & ecclesia, si con-
 ditionem suam facit meliorem. 318. E.
 Alienare ré Cæsarī eius procuratori non
 permittitur, sed diligenter gerere. 151. B.
 Alienare rem domini procurator tribus
 casibus potest. 151. D.
 Alienare rem domini an possit procura-
 tor. 151. B. & 397. D.
 Alienari quid prohibetur, & pr̄scribi.
 2176. D. l. si fundum. de fun. do.
 Alienatio necessaria tenet. 1129. E.
 Alienationem confirmat dominiū super-
 ueniens. 863. B.
 Alieno nomine potest libertus patronum
 conuenire sine venia. 192. B. l. quēsum.
 Alienā capita in restitutionē nō veniūt.
 822. C.
 Alienationis prohibitio facta à lege non
 habet locum in alienatione necessaria.
 2173. A. l. i. de fun. do.
 Alieno facto liberatur quis. 426. B. glo. a-
 lieno. l. si ex. de neg. gest.
 Alienos adhibens, explorare debet cuius
 fidei aut innocentiē sint. 670. B. §. seruo-
 rum. l. fi. nau. cau. sta.
 Alienā res sub conditione potest obliga-
 ri. 1916. A. §. aliena. l. si fundus. de pign.
 Alienā res vendi potest. 1733. C. l. rem alie-
 nam. de contrahē. empt.
 facere debet quisq; in re Alienā quod fa-
 ceret in sua. 1082. E. glo. 6. l. Quintus. ad
 l. Aquiliam.
 Alienas res quām nostras exactius custo-
 dire debemus. 1791. D. l. custodiam. de
 peri. & com. rei ven.
 Alienum non verificatur in persona veri
 domini. 1205. C. §. qui bona. l. i. de ser.
 vrban.
 Alienum totum patrimonium respicit.
 700. C. §. tractatum.
 Alimenta pro modo facultatū sunt pr̄e-
 standa &c. 743. B. §. sed quia. l. si institu-
 ta. de inoffi. testa.
 Alimenta cum vita finiri constat. 319. C. §.
 modus autem. l. 8. de transact.
 Alimentarius transigendo potest facere
 conditionem suam meliorem, non de-
 teriore. 318. C. in marg.
 Alimentarius meliorem conditionē suam
 facere potest sine pr̄etoris auctoritate.
 ibidem in text.
 super Alimētis relictis nō potest transfigi,
 nisi pr̄etore auctore. 317. A. B. l. cum hi.
 transactio super Alimentis testamēto re-
 lictis, non valet sine decreto iudicis. 317.
 A. in marg.
 Alimentorum appellatione nō cōtinetur
 vestiariū, nec habitatio, nec calcearium
 in odiolis, in fauorabilibus sic. 320. A.
 Alimentorum transactio non porrigitur
 ad habitationem & vestiarium. 320. A.
 §. qui transfigit.
 Aliis non pr̄iudicat res inter alios acta.
 312. B. & 313. A. l. imperatores. de tran-
 factio.
 quādoq; facit quis aliquid nō tāquā ipse,
 sed tanquam Alius. 104. D. glo. 3. l. si pa-
 terfami. de adop. & in summario. §. qui
 duos. ibid. B. & 156. D. gl. 1. l. & si pr̄etor.
 de offi. eius cui man. est iur.
 per Alium nō possum, quānō possum per
 me. 109. E.
 per Alium possum quādam, quā per me
 non. 1928. D. glo. fi. l. 3. quā res pign. da.
 obli. non poss.
 per Alium qui facit, per se facere videtur.
 2181. A. §. nā & si. in verbo accipere per
 se.
 facit quis per Alium &c. 91. D.
 habet quis per Alium quod per se habere
 non potest. 92. B. C. gl. 2. l. imperator. de
 sta. ho.
 potest quis pro Alio quod pro se non po-
 test. 329. E. glo. compleuit. §. initium. l. i.
 de postul. l. vide in verbo. potest quis.
 cum alio non permittitur quod inter se
 non permittitur.
 320. B.
 Aliorum